

(6) Odsudzujúci rozsudok vydaný pri novom pojednávaní nesmie byť prísnejší, ako predošlý rozsudok, leda že by sa skutkový základ zmenil.

(7) Nehodlá-li súd odporu vyhovieť, predloží spisy so zprávou, obsahujúcou dôvody toho, k rozhodnutiu súdu, ktorý je ináče príslušný rozhodovať o sťažnosti. O odpore proti rozsudku súdnej tabule ako odvolacieho súdu rozhodne súdna tabuľa sama.

Má-li však vyššia stolica rozhodnúť tiež o opravnom prostriedku, rozhodne aj o odpore a to prv, ako rozhodne o opravnom prostriedku.

(8) O odpore rozhoduje sa v neverejnom zasedaní, jedná-li sa o rozsudok porotného súdu, bez vypočutia porotcov po vypočutí žalobcu.

Proti usneseniam, ktorými sa rozhodlo o odpore, nemožno si sťažovať.

§ 5.

(1) K pojednávaniu pred okresným súdom môže obvinený vyslať za seba zástupcu.

(2) Vidí-li súd potrebu vypočuť obvineného samého, vyzve ho, aby sa dostavil, prípadne ho dá predviesť.

(3) Obvinený má byť poučený o práve podľa odstavca 1. tohoto §u a vo smysle ustanovenia § 3.

§ 6.

(1) Ustanovenia §§ 530, odst. 2., 540 a druhej čiastky odst. 6. § 542 trest. por. sa zrušujú.

(2) Ustanovenie §§ 302, vety prvej, 414, 423, odst. 4. a 5., tr. p. platí len nakoľko nie sú dané podmienky § 1 tohoto zákona.

(3) Ustanovenia tohoto zákona neplatia pre pokračovanie podľa 2. a 3. hlavy zákonného čl. VII. z r. 1913.

(4) Zákon tento má sa použiť i v trestných veciach, ktoré dosiaľ neboli právoplatne rozhodnuté.

§ 7.

(1) Tento zákon nadobudne účinnosti päťnástym dňom po vyhlásení.

(2) Prevedenie jeho ukladá sa ministromi spravodlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r.

9.

**Zákon ze dne 20. prosince 1923,
kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Zařízení radiotelegrafní a radiotelefonní možno vyráběti, prodávati, přechovávati, jakož i dovážeti z ciziny jediné na základě zvláštního povolení. Tohoto povolení jest třeba nejen k činnosti po živnostensku vykonávaným, nýbrž i ve všech případech ostatních.

(2) Povolení v 1. odstavci uvedené jest ryze osobní a uděluje je ministerstvo průmyslu, obchodu a živností, při čemž spolupůsobí ministerstvo pošt a telegrafů.

§ 2.

Povolení podle § 1 tohoto zákona potřebuje, pokud jde o vykonávání vynálezů, také původce vynálezu nebo jeho právní nástupce.

§ 3.

(1) Povolení k výrobě radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení zahrnuje v sobě právo nejen tato zařízení vyráběti, nýbrž je také přechovávati a prodávati, povolení k prodeji jest zároveň oprávněním k přechovávání.

(2) Přechováváním jest rozuměti všechny případy, kdy osoba fyzická nebo právnická má u sebe zařízení radiotelegrafní a radiotelefonní vyjímajíc případy, kdy dráhy a osoby oprávněné k pozemní a vodní dopravě zboží mají u sebe tato zařízení za účelem provedení jim přikázané dopravy.

§ 4.

Dohodou ministerstva školství a národní osvěty s ministerstvem průmyslu, obchodu a

živností a ministerstvem pošt a telegrafů bude stanoveno, které veřejné nebo právem veřejnosti nadané ústavy vyučovací a za kterých podmínek mohou k účelům vyučovacím vlastního ústavu vyráběti nebo přechovávatí radio-telegrafní a radiotelefonní zařízení.

§ 5.

(1) Ministerstvo národní obrany a ministerstvo železnic mohou pro potřebu vojenské a železniční správy státní dovážeti z ciziny zařízení radiotelegrafní a radiotelefonní po předchozí dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a ministerstvem pošt a telegrafů.

(2) Dohodou ministerstva pošt a telegrafů s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností se stanoví, za jakých podmínek může ministerstvo pošt a telegrafů pro potřebu poštovní a telegrafní správy dovážeti z ciziny zařízení radiotelegrafní a radiotelefonní.

§ 6.

Povolení uvedené v § 1 tohoto zákona může býti uděleno pouze osobám, které:

1. jsou státními občany republiky Československé;
2. mají bydliště v republice Československé;
3. jsou spolehlivé a
4. předložily, pokud jde o výrobu, průkaz odborné způsobilosti vysvědčením vysokých škol nebo příslušného učiliště odborného a byly kromě toho zaměstnány po delší dobu v oboru elektrotechnickém.

§ 7.

Osoby, které byly pravoplatně odsouzeny pro zločin vůbec, přečin nebo přestupek ze ziskuchtivosti nebo pro přečin podvodného úpadku nebo pro podloudnictví nebo pro těžký přestupek důchodkový spáchaný proti celním předpisům, nebo které se dopustily trestných činů proti tomuto zákonu nebo proti zákonu o telegrafech ze dne 23. března 1923, č. 60 Sb. z. a n., jakož i osoby, které se dopustily přečinů podle § 5, sub 2., § 6, sub 4., § 17, sub 1., § 18, sub 2. a 3., a § 23 zákona na ochranu republiky ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., nemohou nabýti povolení uvedeného v § 1 tohoto zákona.

§ 8.

(1) Společnosti veřejné, komanditní a komanditní na akcie mohou nabýti povolení v § 1

tohoto zákona uvedeného, mají-li sídlo v tuzemsku, vyhovují-li všichni společníci podmínkám v § 6, sub 1.—3., uvedeným, není-li proti nim důvodů vylučujících podle § 7 a zřídí-li způsobilého zástupce ve smyslu živnostenského řádu (priemyselného zákona), který musí vyhovovati podmínkám uvedeným v § 6, sub 1.—3., a pokud jde o výrobu, také podmínce v § 6, sub 4., a nesmí býti proti němu důvodů vylučujících ve smyslu § 7.

(2) Společnosti akciové, s ručením omezeným a družstva mohou nabýti povolení podle § 1 tohoto zákona, mají-li sídlo v tuzemsku, jsou-li všichni členové představenstva osoby spolehlivé, není-li proti nim důvodů vylučujících podle § 7, jsou-li alespoň dvě třetiny představenstva státními občany republiky Československé a mají-li bydliště v republice Československé, jsou-li dále společenské podíly (akcie, podíly) aspoň z většiny v rukou domácích a zřídí-li způsobilého zástupce ve smyslu živnostenského řádu (priemyselného zákona), který musí vyhovovati podmínkám uvedeným v § 6, sub 1.—3., a pokud jde o výrobu, také podmínce v § 6, sub 4., a nesmí býti proti němu důvodů vylučujících ve smyslu § 7.

§ 9.

I když byly prokázány všechny náležitosti nutné podle tohoto zákona k nabytí povolení ve smyslu § 1, může ministerstvo průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů odepríti povolení bez udání důvodů.

§ 10.

Povolení k výrobě zařízení radiotelegrafních a radiotelefonních mají zapotřebí nejen osoby, které hodlají zřídit podniky k výrobě těchto zařízení, nýbrž i osoby, které se již zabývaly výrobou takovýchto zařízení. Osoby posléze uvedené musejí žádosti o povolení k výrobě podati během 30 dnů ode dne vyhlášení tohoto zákona ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 11.

(1) Žádost o povolení k výrobě radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení budiž podána dvojmo přímo ministerstvu průmyslu, obchodu a živností a musí obsahovati:

- a) průkaz náležitostí uvedených v § 6, po případě v § 8 tohoto zákona;
- b) udání druhu zařízení;

c) průměrný a nejvýše možný rozsah výroby jednotlivých druhů zařízení podle množství;

d) udání, ve kterých hodinách jest závod pravidelně v provozu;

e) nákres tovární značky;

f) jméno zodpovědného správce závodu a jeho zástupce;

g) prohlášení podnikatele, že se bezpodmínečně zaručuje za peněžité pokuty uložené správci závodu a jeho zástupci pro přestupky tohoto zákona, a

h) udání, zda a jaká jiná výrobní odvětví jsou, nebo budou ve výrobě provozována.

(2) Žádosti dlužno připojiti dvojmo:

a) přesný půdorys (v měřítku 1:5000 nebo tomuto blízkém) všech budov továrních, výrobních a obytných, jakož i skladišť s přesným udáním, jakému účelu slouží, a

b) seznam všech strojních zařízení s udáním účele, kterému slouží.

(3) Nepodá-li podnik žádost podle předpisů vpředu uvedených, nebo odepře-li ministerstvo průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů žádané povolení, nebo odňalo-li ministerstvo průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů udělené povolení (§ 24, odstavec 6.), musí býti výroba v takovém podniku zastavena ve lhůtě, kterou určí ministerstvo průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů.

(4) Provozovny a skladiště podléhají schválení ministerstvem průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů. O tomto schválení platí ustanovení §§ 29—31 živnostenského řádu ve znění vyhlášky ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra ze dne 16. srpna 1907, č. 199 ř. z., na Slovensku §§ 27—36 zákonného článku XVII. z roku 1884.

(5) Každá pozdější změna v rozsahu a způsobu výroby vyžaduje předchozího schválení ministerstvem průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů.

§ 12.

Vedle všeobecných podmínek, uvedených v §§ 6, 8 a 11 tohoto zákona, může minister-

stvo průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů stanoviti, pokud jde o výrobu radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, ještě podmínky další, na příklad rozsah výroby, prodejní ceny hotových výrobků, kontrolní předpisy atd., případ od případu.

§ 13.

(1) Bylo-li povolení k výrobě radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení uděleno, dlužno zahájení výroby ohlásiti 48 hodin předem příslušnému poštovnímu a telegrafnímu říditelství, jemuž nutno hlásiti i každou pozdější změnu v rozsahu a způsobu výroby.

(2) Zastaví-li podnik výrobu, dlužno to ihned písemně hlásiti témuž úřadu.

(3) Po dobu zastavení výroby mohou býti učiněna dozorčím úřadem (§ 21) potřebná opatření k zamezení nekontrolované výroby. Ustanovení toto platí také pro podniky dosaďadní, pokud nenabýly práva k další výrobě.

(4) Opětné zahájení výroby dlužno ohlásiti zpravidla 48 hodin předem úřadu v 1. odstavci uvedenému; nelze-li lhůtu tuto dodržeti, nutno učiniti ohlášení ihned, jakmile bude možno zjistiti, kdy výroba bude moci býti opětně zahájena.

§ 14.

(1) Zařízení radiotelegrafní a radiotelefonní vydávají se z výroby způsobem, který určí ministerstvo pošt a telegrafů, jen osobám, které prokáží, že jim byla udělena koncese ke zřizování nebo provozu stanic radiotelegrafních a radiotelefonních nebo povolení k prodeji nebo k přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení.

(2) Výrobce jest povinen vésti knihu skladní, do které dlužno zapisovati výrobu a denní odbyt, a to bez rozdílu, jde-li o spotřebu tuzemskou, nebo o vývoz za hranice.

§ 15.

(1) Za povolení k výrobě radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení nutno zaplatiti poplatek, jehož výše a způsob odvádění stanoví se vládním nařízením.

(2) Vládním nařízením se také určí, kterým všeužitečným ústavům a podnikům může býti poplatek v 1. odstavci uvedený zcela nebo z části prominut.

§ 16.

(1) Žádost o povolení k prodeji radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení budiž podána dvojmo přímo ministerstvu průmyslu, obchodu a živností a musí obsahovati:

a) průkaz všeobecných náležitostí ve smyslu §§ 6 a 8 tohoto zákona;

b) označení místností skladních a prodejních, jichž náčrtek dlužno připojit;

c) prohlášení, že se žadatel podrobuje všem předpisům příslušných úřadů, a

d) udání druhu radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jimiž má býti obchodováno.

(2) Zařízení radiotelegrafní a radiotelefonní jest dovoleno prodávati jen v úpravě stanovené ministerstvem pošt a telegrafů a jen v místnostech v povolení uvedených.

(3) Osoby, kterým bylo takové povolení uděleno, jsou povinny radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení odebírat jen od oprávněného výrobce a hlásiti každou pozdější změnu co do druhu těchto zařízení předem ministerstvu průmyslu, obchodu a živností, jakož i příslušnému poštovnímu a telegrafnímu říditelství.

§ 17.

Osoby, kterým bylo uděleno povolení k prodeji radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jsou povinny vésti rejstřík o odběru a odbytu, z něhož musí býti zřejmé patrné, kdy, odkud a jaké množství a druh těchto zařízení odebraly, jakož i komu a jaké množství prodaly. Při každé položce odbytové nutno uvéstí odpovídající položku knihy pokladní.

§ 18.

Zařízení radiotelegrafní a radiotelefonní mohou býti prodávána pouze osobám, které prokáží, že jim byla udělena koncese ke zřizování nebo k provozu radiotelegrafních a radiotelefonních stanic nebo povolení k přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení.

§ 19.

Žádost o povolení k přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení budiž podána dvojmo přímo ministerstvu průmyslu, obchodu a živností a musí obsahovati:

1. průkaz všeobecných náležitostí ve smyslu §§ 6 a 8 tohoto zákona;

2. výrobu, prodejnu nebo třetí osobu, od nichž má býti zařízení nabyto;

3. množství a druh těchto zařízení, jakož i

4. účel, k němuž jich má býti použito.

§ 20.

(1) Osoby žádající o povolení k dovozu radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení jsou povinny v žádosti, která budiž přímo ministerstvu průmyslu, obchodu a živností dvojmo podána, uvéstí náležitosti v § 19, sub 1.—4., vyznačené a prokázati, že jim bylo uděleno povolení k výrobě, prodeji nebo přechovávání těchto zařízení, nebo že nabyly koncese ke zřizování nebo k provozu radiotelegrafních a radiotelefonních stanic.

(2) Povolení k dovozu může býti uděleno zpravidla jen na taková zařízení, která se v tuzemsku nevyrábějí, a za jeho udělení nutno zapraviti poplatek, jehož výše a způsob odvádění stanoví se vládním nařízením.

(3) Vládním nařízením se také určí, kterým všeužitečným ústavům a podnikům může býti poplatek v předchozím odstaveci uvedený zcela nebo z části prominut.

§ 21.

(1) Dozor nad výrobou, prodejem a přechováváním radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení vykonává poštovní a telegrafní správa způsobem, který určí ministerstvo pošt a telegrafů. Dozorčím orgánům musejí býti podle okolností případu poskytnuty vhodné místnosti úřední a obytné.

(2) Dozorčí orgány jsou oprávněny do místností výrobních, prodejních nebo do skladů, jakož i do místností s nimi spojených ve dne kdykoliv a v noci, když jsou v provozu, vstoupiti, v nich za úředním jednáním prodlévati, zjišťovati zásoby, nahlížeti do předepsaných zápisů a případně na stvrzenku je odebrati.

(3) Osoby k výrobě nebo prodeji oprávněné jsou povinny příslušné knihy a zápisy dozorčím orgánům předložiti a pomocné práce s tím spojené vykonávati. Dále jsou povinny předepsané knihy a zápisy uchovávat po dobu 10 let od posledního zápisu.

(4) Z dozoru podle ustanovení předchozích odstavců jsou vyňata radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení vojenské správy.

§ 22.

(1) Povolení uvedené v § 1 tohoto zákona zaniká:

a) zemře-li, nebo zanikne-li osoba oprávněná;

b) nastane-li okolnost, pro kterou by dle ustanovení tohoto zákona již od počátku bylo vyloučeno udělení povolení;

c) vzdá-li se osoba oprávněná po předchozím nejméně tříměsíčním oznámení;

d) je-li povolení odňato ve smyslu § 24, odstavec 6.;

e) vypoví-li ministerstvo průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů udělené povolení nejméně na tři měsíce, aniž by bylo nutno uvést důvody. Za války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu nebo na jeho hranicích události ohrožující zvýšenou měrou celistvost nebo jednotnost státu, jeho demokraticko-republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek, netřeba této lhůty šetřit.

(2) Každý případ zániku povolení způsobem v předchozím odstavci sub a) uvedeným musí právní nástupci nebo zákonní zástupci osoby, jejíž povolení zaniklo, po případě správce pozůstalosti oznámiti ministerstvu průmyslu, obchodu a živností nejpozději do 14 dnů.

§ 23.

(1) Zanikne-li udělené povolení dle ustanovení § 22 tohoto zákona, může příslušné poštovní a telegrafní ředitelství k zamezení neoprávněné výroby, prodeje a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i jejich dovozu z ciziny učiniti potřebná opatření, jako: zabavení těchto zařízení a nástrojů, zastavení práce strojů, zavření provozoven.

(2) Osoba, jejíž oprávnění zaniklo, nebo její právní nástupci nebo zákonní zástupci, po případě správce pozůstalosti mohou během jednoho roku ode dne zániku postoupiti zařízení radiotelegrafní a radiotelefonní osobám, kterým bylo uděleno povolení k výrobě, prodeji nebo přechovávání těchto zařízení, nebo byla propůjčena koncese ke zřizování nebo k provozu stanic radiotelegrafních a radiotelefonních. K takovému postoupení nevyžaduje se zvláštního povolení, nutno je však neprodleně oznámiti příslušnému poštovnímu a telegrafnímu ředitelství.

(3) Po uplynutí této lhůty, která může ministerstvem pošt a telegrafů býti prodloužena, případnou radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení za náhradu obecné hodnoty poštovní a telegrafní správě.

§ 24.

(1) Kdo bez povolení vyrábí, prodává, přechovává nebo z ciziny dováží radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení, trestá se pro přečin tuhým vězením od 6 měsíců do 1 roku.

(2) Dopustil-li se však činu za války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu nebo na jeho hranicích události, ohrožující zvýšenou měrou celistvost nebo jednotnost státu, jeho demokraticko-republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek, potrestá se pro zločin žalářem od 1 do 5 let.

(3) Za takové činy možno vedle trestu na svobodě uznati také na trest peněžitý. Tento trest jest vymeziti za přečin od 200 Kč do 50.000 Kč a za zločin od 1000 Kč do 500.000 Kč. Na tento trest jest uznati, byl-li čin spáchán ze zjištěnosti.

(4) Souditi trestné činy uvedené v předchozích odstavcích přísluší sborovým soudům prvé stolice (soudům divisním).

(5) V případech v 1. a 2. odstavci uvedených propadají radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení ve prospěch státu.

(6) Jinaká porušení ustanovení tohoto zákona trestá politický úřad druhé stolice pokutou od 200 Kč do 10.000 Kč. O povaze trestného činu i o výši uložené pokuty budiž ihned podána zpráva ministerstvu průmyslu, obchodu a živností, které může ve shodě s ministerstvem pošt a telegrafů při opětování trestného činu odňiti povolení.

(7) Doba náhradního trestu za nedobytný trest peněžitý stanovena budiž podle zavinění. Náhradní trest budiž vyměřen stejným druhem trestu jako trest hlavní, nepřesahujž dohromady s hlavním trestem meze zákonné sazby a nebudiž delší jednoho roku.

(8) Za nedobytnou pokutu peněžitou, na kterou bylo nalezeno ve smyslu odstavce 6., nastupuje náhradní trest vězení (uzamčení) podle velikosti zavinění, nesmí však býti delší šesti měsíců.

(9) Peněžitě tresty a pokuty uložené podle tohoto zákona připadají státu.

§ 25.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ustanovení tohoto zákona, pokud jde o výrobu, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, nevztahují se na poštovní a telegrafní, jakož i vojenskou správu, a pokud jde o přechovávání, také na osoby, kterým byla propůjčena koncese ke zřizování, udržování a provozu radiotelegrafních a radiotelefonních stanic.

(3) Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministry pošt a telegrafů, vnitra, spravedlnosti, financí, veřejných prací, školství a národní osvěty, národní obrany a železnic.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Novák v. r.